

Sermo.

XLVII.

Justiciā ei iuste pōt exequi. vñ Mat. v. Si offers munus tuū ad altare et recordat⁹ fueris qz frater tuus hēt aliquid aduersum te relinque munus tuū ante altare et vade pri⁹ recōciliari fratri tuo. Et Math. vj. Si nō dimiseritis hoibus nec p̄ vester dimittet vobis pctā vestra. Scdo dz quis vbiūqz sit in eccia culpam suā si non pōt cū sacerdote tū secū cōfiteri et dicere ac deū p se ozare. qz tūc absolucio sacerdotis que ē p omib⁹ et eius ozo cōdicentē iunat vt peccata sua facilius dimittat⁹. vñ Jac. v. Cōfitemi algerurrū pctā v̄ra et ozate pinuicē vt saluemini. Tercō dz quilibet sp̄ali ter ozare p hijs que incūbūt eccie sibi vel suis s̄m suū statū et oportunitatē suam. qz sic audiēs missam se dz sacerdoti ozanti cōformare. qd̄ m̄ster innuit qui loco vulgi r̄ndet. Amen ozoibus dictis et alia. Quarto circa canonē xp̄i passiōez p modulo suo meditari cū gr̄axactiōe. qz idipm̄ dicit sacerdos post eleuacōez ibi. vñ et nos memores tue passiōis r̄. et tunc brachia sicut xp̄c in cruce extēdit. Ad eādem passiōez mouēt oia vestimenta quinqz quibus sacerdos induit. vñ humerale coronā Alba vestem ab herode datam. Cingulū captiuaciōem. Manipulus funē quē ligat⁹ prius p flagellaciōem iam illulus verisimiliter in altera manu retinuisse poterat xp̄c. Stola crucē quā portauit et casula eandē crucē in qua ex caritate crucifixus est rep̄ncat. Passiōez etiā hostia sanguis et aqua rep̄ncat. Si militer om̄es cruces et manū eleuatiō sacerdotis celebrātis passiōis xp̄i sunt monimēta. Quinto cū sacerdos vult eucaristiā sumere debet intense ozare deū vt eū p̄cipem faciat sacra cōmuniōe. s̄m effect⁹ et fruct⁹ ei⁹.

Sciū em̄ tpe meo vix secularē et deuotū qui sensibiliter hora cōmuniōis sensibilē et intellectualem sacramētū eucaristię frequēter p̄cepit effectum. Tūc postremo qui sint mali et steriles misse auditores in toto vel i pte. nō em̄ est tā mal⁹ quin bono aīo inter existēs misse aliquē forciat⁹ effectum. Bñ qz multi sunt defectuosi in hora tanti lucrī. Quidā em̄ fidem nō actuāt. Alij ppter mulieres limina eccie frequētā. Alij mēte tractant sciēter ep̄alia. Alij ore locunt⁹ s̄ cor longe a deo vagare p̄mittūt. Alij cito sine causa recedūt. Quidam tarde veniūt. Alij tpe meliori videlicet p̄ cōsecracōem recedūt. Alij sine causa ante benedictiōem recedūt.

Dñica p̄ia p̄ festū sancte trinitatis

Omo erat diues et induēba⁹ purpura et bisso et epulabat⁹ quotidie splēdide. Lu. xvj. Pri⁹ eodē capitulo xp̄c ḡra diuites p̄dicauerat et auaros de quib⁹ dz ibidē. Audiebāt autē oia hec pharisei qui erāt auari. et deridebāt eū. Ideo xp̄c in p̄nti exēplo cui in originali nō p̄mittit⁹ qz sit parabola vel similitudo qz vera hystoria gesta credi d̄bet. De diuite et paupere tria p̄cipaliter refert s̄m triplicem statū cuiuslibet hois. qui est i vita. in morte. et post mortē. Pri⁹ em̄ dicit quō in vita p̄nti diues virit et paup. Scdo quō vterqz ab hac vita discessit ibi. factū est aut vt moreret⁹ mendic⁹. Tercio quō vtriqz post vitā hanc p̄miat⁹ fuit ibi. eleuas aut ocis. Quātū ad primū Pri⁹ notādū. qz diuitie de se nō sunt male nec oēs diuites sunt mali sed abutētes diuicijs. Si ei mali essent de⁹ qd̄ absit eis.